

man fra anden Side ogsaa strækker sig saa vidt, man kan, med Hensyn til Indkomst- og Formueskatten. Jeg vil derfor bede ærede Medlemmer ikke tænke sig Muligheden af at faa Regeringen og Folketinget med til en væsentlig Forrykkelse af det Forhold, som her er givet. Men, som sagt, jeg mener, at man bør opfatte de Udtalelser, der ere faldne fra den Side, saadan, at man vil medvirke saaledes, at man tager tilbørligt Hensyn til, hvad man kan vente at faa dette Ting til at gaa med til, ligesom der ganske vist ogsaa i Skatte-lovforslagene er taget et praktisk Hensyn til, hvad man mente at kunne faa den samlede Lovgivningsmagt med til.

Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds sagde i en lidt spydig Tone, at jeg tænkte dog vist ikke paa en Krig med Landstinget paa disse Forslag. Det gør jeg ganske vist ikke, deri har det ærede Medlem fuldstændig Ret, det vise ogsaa Forslagene. Forslagene ere stillede ud fra den Betragtning, at det i meget høj Grad haster for os med at komme til en virkelig Balance i vor Statshusholdning. Glipper dette i Aar, vil det have alvorlige Følger for hele vor økonomiske Stilling og vor finansielle Anseelse udadtil, det kan ikke nytte at nægte det. Det vil bl. a. paa en overordentlig skadelig Maade paavirke vore Udsigter til at faa det nye faste Laan ordnet. Derfor har jeg omhyggelig undgaaet saa meget som muligt i Skatteforslagene at tage saadanne Forslag ind, som jeg kunde antage paa Forhaand vilde møde en absolut Modstand andetsteds, saadanne Forslag, som vilde fremkalde en langvarig principiel Strid. Af den Grund har jeg i denne Sammenhæng f. Eks. ikke taget Grundværdiskatten og Grundskatte-spørgsmaalet i det hele op. Jeg har undladt at gøre det ogsaa af andre Grunde, men først og fremmest af den, at her, hvor vi staa overfor en tvingende Nødvendighed af hurtigst muligt at skaffe Balance til Veje, skulle vi ikke aabne ny skattepolitisk Kamp om store principielle Spørgsmaal, for saa vidt det kan undgaas.

Den mindre Højregruppe, 6-Mands Gruppen, har udtalt sig i alt væsentligt sympatetisk overfor de forelagte Lovforslag. Ogsaa de have naturligvis deres Indvendinger mod Enkeltheder, men jeg har med Erkendtlighed forstaaet, at man fra den Side er villig til at støtte Regeringens Bestræbelser.

Endelig vender jeg mig til mit eget Parti. Jeg retter en varm Tak til Partiet som Helhed og til dets Ordfører, det ærede

Medlem for Horsens Landkreds (P. Th. Nielsen), for den gode Forstaaelse, man fra den Side, forekommer det mig, har vist overfor Tidens Krav og de Nødvendigheder, som de paalægge os. Det er sikkert, at ved Besparelserne har man ikke taget særlig lempeligt paa Landbruget. Det er sikkert, at det er af Landbruget, de største Ofre ere forlangte, men det er ogsaa sikkert, og det slaar jeg med Glæde og Stolthed fast, at det netop er fra den Side, man har klaget mindst, at det er fra den Side, man mest uforbeholdent har erklæret sig villig til at bringe de Ofre, som ere fornødne. Heller ikke vil man med nogen som helst Ret kunne sige, at de forelagte Skatteforslag have, hvad man med et meget benyttet Ord plejer at kalde, en særlig agrarisk Karakter. Det er Skatte-lovforslag, som visselig ogsaa Landboerne i høj Grad komme til at føle.

Det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds misforstod noget en Ytring af mig forleden om Brændevinsforbruget, at det havde procentvis forskudt sig noget opad paa Landet. Jeg tror, det var det ærede Medlem. Det ærede Medlem vilde lægge ind deri, at jeg dermed vilde sige, at Gaardmændene vare ved at gaa over til et meget større Brændevinsforbrug end tidligere. Det var ikke min Mening. Jeg sigtede til det Forhold, at medens der i Arbejder- og Husmandshjemmene er sket en stor og glædelig Tiltagen i Afholdenhed, er det endnu mange Steder Skik hos Gaardmændene, at et vist Brændevinsforbrug til Folkene bekostes af Husbonden. Det er afskaffet nogle Steder, men mange flere Steder er det dog endnu i Brug, og det er dette Brændevinsforbrug, som kommer til at veje forholdsvist tungt, hvis man skal forsøge at fordele det hele Forbrug mellem de forskellige Samfundsklasser. I Husmands- og Arbejderhjemmene har man i overordentlig mange Tilfælde vendt sig fra dette Forbrug. Men det kunne Gaardmændene ikke altid gøre. Selv om Manden ikke drikker noget videre deraf eller maaske slet ikke drikker noget, maa han i mange Tilfælde have det for sine Folks Skyld, og de Slutninger, man kan drage af de Husholdningsregnskaber, der have været under statistisk Bearbejdelse, vise ogsaa i samme Retning, saa man kan ikke sige, at Forbrugsbeskættningen i det hele tager for lempeligt paa den besiddende Landbostand.

Givet og sikkert er det ogsaa, at Formueskatten vejer særlig tungt paa de Folk, som have fast Ejendom, baade i By og